

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Duh orijentalnega vprašanja.

(Dalje.)

V dogovoru Berolinskem se evropska Turčija ne zmatra več za živo, samostalno državo, nego za oslabelelo, razpadajočo ostalino, katero je treba mej nove gospodarje tako razdeliti, da bo „za vse prav“. Dogovor Berolinski je ob enem program, kako si „Evropa“ misli bodočo razdelitev in uredbo Balkana. Niti za spoznanje ni „Evropa“ pri tem zatajila tradicije svoje politike glede na Balkan. Balkanove gospodarje podrediti evropskemu interesu ter v to svrhu odrivati ter odriniti velemoč rusko z balkanskega poluotoka: to je v Berolinu „Evropi“ plavalo pred očmi. Facta loquuntur.

Spustili so na Balkan Avstrijo, da bi bila na zahodu protitežje ruskega natiskanja na vzhodu. Avstrijska velemoč v Bosni in Hercegovini naj bi vso Evropo branila ruske nevarnosti. Da bi pa ona sama čez čas ne dobila veselja, obrniti se proti Carigradu, napravili so jej dobro ogrado na južno-bosenski meji.

Na vzhodu balkanskega poluotoka so ustvarili Bolgarijo. Videla je Evropa, da se na tej strani Turek ne more več braniti proti Rusiji. Vsak knez bi utegnil več opraviti, zlasti s podložniki, ki hrepene po svobodi in nezavisnosti, kakor žejen jelen po hladni studenčnici. S to zavestjo so postavili mejnike Bolgariji do tja, kjer se pričinja vojaška žilavost Turčije. To-stran Šipke Bolgarija, onostran Šipke Turčija. Sicer so Bolgari Slovani in pravoslavni, tako torej ozko zvezani z rusko državo. To je Evropa vedela, a baš zavoljo tega si je tudi vedela pomagati. Vedela je nove stvari tako urediti, da bode Bolgarija navzlic svojemu slovanstvu in pravoslavju in navzlic „hvaležnosti“ svoje do Rusije, hočeš-nočeš morala izpolnovati namen svojega rojstva, to je biti evropska straža proti Rusiji na Balkanu. Kneževina bolgarska je samoupravna, a ob enem je dani podvržena pod suzerenstvom sultanovim. Ker je pa sultan pod tutorstvom „evropskega koncerta“, zato je knez bolgarski faktično pod suzerenstvom istega koncerta. Ruskim upraviteljem je dogovor Berolinski dovolil ostati le še devet mese-

cev na bolgarski zemlji, na njihovo mesto so ustopili turški in evropski komisariji. Kneza je imel izvoliti bolgarski narod, izvolil si je po nasvetu Rusije princa Batenberžana. Ali poprej je Evropa izjavila, da mora volitev biti potrjena od Turčije in od „Evrope“ in da naj zbor prvakov v Trnovem ustanovi bolgarsko ustavo, predno se izvoli knez. V mejnarodnem oziru je tako Bolgarska ostala del Turčije, v državno-pravnem pa je sama za-se, ločena od Turčije in od Rusije. Narod bolgarski je osvobodila, ustvarila Rusija, a državo je iz njega napravila „Evropa“ po svoji volji in svojem namenu. Namen jej je bil ta, da se Bolgarija postavi na svoje noge toliko, kolikor jej je treba, da dela napotje ruskemu teženju do Balkana, osobito do Carigrada. Nadzor nad to poskušajo je „Evropa“ spravila za-se in izvršuje ga po organu svojem, po Turčiji. San-Štefanski dogovor je meril v ravno nasprotno stran, zato ga je Berolin hotel in moral uničiti. Kompromis, Berolinski dogovor, je konečno potrdila tudi Rusija, prvič zato, ker se je morala udati konstelaciji, drugič pa zato, ker je upala, da tudi v „evropskih“ razmerah na Balkanu ne bo prišla ob svoj upliv in sredstva svoje balkanske politike, ker se je zanašala na narodno in versko sredstvo osvobojenih narodov, na hvaležnost, na kneza Aleksandra, kateri je bil ljubljeneц prejšnjega ruskega carja.

Odsedlina iste „evropske“ politike je Vztočna Rumelija čudoviti državno-pravni ter mejnarodni nestvor. Dobila je sicer za poglavarja turškega guvernerja, a imenovanje njegovo ni smelo pristajati le turškemu sultanu, nego ob enem državam, ki so podpisale Berolinski dogovor. Vztočne Rumelije tedaj ni še kazalo dati Bolgarom, od Rusije zavisnim, torej jo je pod svoje oko vzela „Evropa“, da jo konečno porabi proti Rusiji.

Rumunija in Srbija sta dobili vsaka svojega kralja. To se ni zgodilo brez „Evrope“, ne brez namena. Kraljevine se vedno bolj „čutijo“, nego-li kneževine. Ako kraljeva krona moralno podpira nezavisnost in samostalnost dežele, zakaj bi se taka čast ne privoščila Rumuniji in Srbiji, ki se tako krepkejši čutita — proti Rusiji? (Konec prih.)

Deželni zbor kranjski.

(II. seja dne 2. decembra 1885.)

Začetkom seje stavljal je deželni poslanec kanonik Klun sledeči samostalni predlog:

Slavni deželni zbor naj sklene sledečo postavo:

Z a k o n

z dne, s katerim se prenamejata §§. 13 in 15 zakona z dne 29. maja 1884, drž. zak. št. 10.

Po nasvetu deželnega zbora Moje vojvodine Kranjske ukazujem tako:

Član I.

§§. 13 in 15 zakona z dne 29. maja 1884, drž. zak. št. 10, s katerim se prenamejajo nekatera določila volilnega reda za deželni zbor vojvodine Kranjske, sta v svoji zdanji besedi preklicana in se morata glasiti tako:

- §. 13. Poslance v §. 3 naštetih mest in trgov volijo direktno vsi tisti občani, kateri imajo po posebnem občinskem statutu ali po občinskem zakonu z dne 17. februarja 1866 pravico voliti občinski zastop mest in trgov, sestavljajočih jeden volilni okraj, in kateri neso po §. 18 deželno-zborskega volilnega reda izključeni od volilne pravice, in kateri
- a) v občinah s tremi volilnimi razredi spadajo v prvi in drugi razred in kateri v tretjem razredu plačujejo najmanj po pet goldinarjev cesarskega direktnega davka na leto;
 - b) v občinah, ki imajo manj ko tri volilne razrede, pa prvi dve tretjini po visokosti letnega cesarskega direktnega davka izvršenih občinskih volilcev, in razven teh tisti, ki plačujejo najmanj po pet goldinarjev cesarskega direktnega davka na leto.

Tem je prištevat še častne meščane in tiste občane, kateri imajo po §. 1, točki 2. občinskega volilnega reda te dežele volilno pravico, brez ozira na to, plačujejo li davek ali ne.

§. 15. Volilne može vsake občine volijo direktno vsi tisti občani, kateri imajo po občinskem zakonu z dne 17. februarja 1866 pravico voliti občinski zastop in kateri neso po §. 18 deželno-zborskega volilnega reda izključeni volilne pravice, in kateri

LISTEK.

Božična noč v Sakramentovej dolini. Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, poslovenil Vinko.)

(Konec.)

Ni izgovoril. Jovita se vzbudi na zadnjih nogah, naredi grozen skok, z jednim samim gibom svoje poredne glave postavo, ki se jej je bila obesila na brzde, zažene od sebe ter potem s pogubonosno ljutostjo plane proti drugi zapreki pred sabo. Kletev, strel iz samokresa in konj in ropar se zvalita na tla. Jeden bip pozneje bila je Jovita že sto čevljev od opasnega mesta. A krepka desna roka njenega jezdeca visela je, razdrobljena od kroglice, nezmožna ob strani dol.

Ne da bi oviral nje hitri tek, vzela je povodec v levico. A nekaj trenutkov pozneje je bil prisiljen obstati ter privezati podprogo, ki se je bila mej prasko odvezala. Zavoljo njegovega stanja trebalo je za to precej časa. Ni se bal, da bi ga kdo preganjal, a ko je pogledal kvišku, videl je, da so na vzhodu zvezde že jele bledeti, in da so daljni gorski vrhovi izgubili pošastno beloto svojo ter se zdaj črno črtali na svetlejšem nebu. Dan se je začel svi-

tati. Ves navzet jedne same misli, pozabil je svojo bolečo rano, zopet skočil v sedlo in oddirjal proti Klopotačej reki. A Jovita je bila zdaj upehana; pričela je stokati in tudi Dick je omahoval v sedlu — in nebo je bilo svetleje, čedalje svetleje!

Srčno, Dick Bullen! Leti, Jovita! Čakaj, čakaj še, dan!

Jelo mu je šumeti pred ušesi. Ali je bila onemoglost vsled izgubljene krvi, ka-li? Slabo je videl in v glavi se mu je vrtelo, ko je dirjal po klanecu navzdol in okolice ni mogel več spoznati. Ali je bil krenil na napačno pot, ali pa je to v istini Klopotačja reka?

Da, bila je! A tuleči tok, skozi katerega je bil pred malo urami svojemu konju dal plavati, je bil narastel. Vode je bilo zdaj dvakrat toliko, dereča in nepremagljiva reka valila se je mej njim in mej Klopotačjo goro. Prvi pot v tej noči je Dicka zapustil pogum; valovje, gora, jasno nebo na vzhodu, vse se je zlivalo drugo v drugo. Zatisnil je oči, da bi se zavedel. Ta kratki hip pričarala se mu je pred oči vsled čudnega dušnega delovanja mala soba v Simpsons-Baru z bolnim otrokom in spečim očetom. Divje je zopet odprl oči, zagnal suknjo, samokres, čevlje in sedlo od sebe, dragoceni svoj zavoj trdneje si privezal na pleča, oklenil se

Jovitinih golih bokov z golimi koleno, ter se z divjim krikom zagnal v rumeno reko.

Krič je zadonel z nasprotnega brega, ko sta se videli nad vodo dve glavi, ki sta se nekaj časa borili zoper mogočno reko, potem odplavali sredi s koreninami izruvanih dreves in plešočega plavja.

* * *

Stari se zgane ter se vzbudi.

Ogenj na ognjišči je bil ugasnil, tudi sveča v glavnej sobi je bila že davno dogorela. Nekdo je potrkal na vrata. Odpre jih, a s krikom se umakne nazaj pred premočeno, polunago osobo, ki se je omahovaje naslanjala na podboj.

„Dick!“

„Pst! . . . Ali še spi?“

„Da, . . . Dick, ali — —“

„Jezik za zobmi, norec stari . . . rajši mi daj malo whiskyja — le hitro!“

Stari odhiti ter se vrne s — prazno steklenico! Dick bi bil rad zaklel, a ni imel dovolj moči. Omahoval je, — zgrabi za kljuko ter staremu pomigne.

„Tu v zavoju je nekaj za Johnnyja,“ pravi s slabim glasom . . . „Vzemi . . . jaz ne morem.“

Stari mu odveže zavoj, ter ga položi pred onemoglega moža.

a) v občinah s tremi volilnimi razredi spadajo v prvi in drugi razred in kateri v tretjem razredu plačujejo najmanj po pet goldinarjev cesarskega direktnega davka na leto;

b) v občinah, ki imajo manj ko tri volilne razrede, pa prvi dve tretjini vseh po visokosti letnega cesarskega direktnega davka izvršenih občinskih volilcev, in razven teh tisti, ki plačujejo najmanj po pet goldinarjev cesarskega direktnega davka na leto.

Tem je prištevati še častne meščane ali častne občane in vse tiste občane, ki imajo po §. 1, točki 2. občinskega volilnega reda te dežele volilno pravico, brez ozira na to, plačujejo li davek ali ne.

Član II.

Mojemu ministru notranjih stvari je naročena tega zakona izvršitev.

Predlog bode g. predlagatelj v prihodnji sobotni seji deželnega zbora utemeljeval.

Letno poročilo deželnega odbora za čas od 1. avgusta do konca meseca julija 1885 izroči se po nasvetu poslanca Murnik-a ne samo odseku za pregled deželnozborskega poročila, ampak tudi v posamičnih oddelkih finančnemu, upravnemu in gospodarskemu odseku.

Poročila deželnega odbora o znižanju cén za postrežbo in oskrbovanje umobolnih v deželni blaznici v Ljubljani in na Studenci; o znižanju cén za režijo in hrano bolnikov v splošnji bolnici Ljubljanski in o računskem sklepu deželnega zaklada za l. 1884, izroči se finančnemu odseku.

Poslanec dr. Poklukar poročal je v imenu finančnega odseka o proračunih za l. 1886 in računskih sklepih za l. 1884 ustanovnih zaklad, kateri se vsi odobri. Zanimalo bode gotovo naše bralce zvedeti, koliko iznaša premoženje ustanovnih zaklad posamič. Koncem leta 1884 imel je: 1. dijaški zaklad: 640.946 gld. 42 kr.; 2. kranjske dekliške ustanove: 24.113 gld. 96½ kr.; 3. Dullerjev dekliški zaklad: 8962 gld. 76½ kr.; 4. grof Saurova ustanova: 2923 gld. 81½ kr.; 5. P. P. Glavarjev zaklad: 184.200 gld. 2 kr.; 6. učiteljska ustanova: 15.475 gld. 20½ kr.; 7. sirotinski zaklad: 374.999 gld. 69½ kr.; 8. ilirski ustavni zaklad za slepe: 5642 gld. 39½ kr.; 9. ces. Elizabete invalidni zaklad: 8192 gld. 75 kr.; 10. Postojinske jame invalidni zaklad: 937 gld. 91 kr.; 11. Trevizinejeva ustanova za invalide: 2121 gld. 67 kr.; 12. Metelkova invalidna ustanova: 935 gld. 54 kr.; 13. invalidni zaklad Ljubljanskih gospa št. I.: 1602 gold. 85 kr.; invalidni zaklad Ljubljanskih gospa št. II.: 11.093 gld. 48 kr.; 15. Kalistrov zaklad: 86.384 gld. 81½ kr.; 16. Holdenheimova ustanova za gluhome: 16.355 gld. 3 kr.; 17. Wolfova ustanova za gluhome: 35.660 gld.; 18. dr. Lovro Toman-ova ustanova: 8168 gld. 20 kr.; 19. Hans Engelshauserjeva ustanova za uboge plemenitaše: 26.848 gld. 43½ kr.; 20. baron Flödnigov zaklad za slepe: 74.281 gld. 66 kr. Čisto premoženje vseh zakladov ustanovnih iznašalo je koncem leta 1884 1,529.847 gld. 29½ kr.

(Konec prih.)

„Odprti — urno, urno!“

Stori, a prsti se mu tresejo. Notri je bilo samo nekaj revnih igrač — vse ceno in okorno, a polno bliščobe in svetlih barv. Jedno je bilo ubito, drugo je voda, bojim se, neresljivo poškodovala in zopet na drugem — oh, na drugem je bil grozen krvav madež!

„Preveč sijajno sicer ni, kaj?“ jeclja Dick malodušno... „A boljšega nesem mogel dobiti... Vzemite to šaro, stari, in namašite mu jo v nogovico in reci mu... reci mu... saj veš... drži me, stari!“

Stari zagradi onemoglo telo, ki se počasi sesede na tla.

„Reci mu,“ pravi Dick, mrklo smehlja se, „reci mu, da je bil Sante Klaus tukaj...“

* * *

In tako je prišel Sante Klaus v Simpsons-Bar, omadeževan od blata in krvi, razcapan, nepočesan in s prestreljeno roko, ter se je na pragu prve hiše nezavesten zgrudil na tla.

Jutranje solnce božičnega dne je počasi prišlo za njim, daljnih gorskih vrhov dotikajoče se z rožnobo, neizrečeno ljubko gorkoto. Tako nežno je gledalo dol na Simpsons-Bar, da je zarudela cela gora, kakor bi jo bil kdo iznenadil pri kakšnem blagem činu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. decembra.

V hrvatskem deželnem zboru se hitro nadaljuje debata o premeni uprave. Skoro vsak odstavek se vsprejme, kakor je v vladni predlogi. Sedež Reške županije se je že sklenil prestaviti v Ogulin. Zaman so vsi ugovori, opozicije.

Vnanje države.

Jako dvomljivo je, da bi se naredil mir, še celo o premirju se Srbi in Bolgari ne morejo sporazumeti. Da se je Avstrija potegnila za Srbe, to je dalo njim velik pogum, nadejajo se, da bodo Avstriji s svojo vojsko prihiteli na pomoč. Srbi stavijo sledeče pogoje za premirje: 1. premirje naj bi trajalo do 1. januarja po pravoslavnem koledarju; 2. oboje predstraže ostanejo v onih pozicijah, v katerih so bile 16. (28.) novembra, ko se je ustavilo vojevanje; 3. oboje glavne čete ostanejo na ozemlju, katero so bile prisvojile do tistega dne, ko se je ustavilo vojevanje; 4. ali pa, da Bolgari izpraznejo srbsko, Srbi pa bolgarsko ozemlje, oboji hkratu. Bolgari neso zadovoljni s temi pogoji in so sami stavili naslednje: 1. Srbi naj popolnem ostavijo bolgarsko ozemlje; 2. Bolgari ostanejo v svojih postojankah; 3. da se takoj imenujejo odposlanci za mirovna pogajanja. Srbi bi radi dogovarjanja o premirju in miru na dolgo vlekli, da se za boj dobro pripravijo. Nadejajo se pa tudi, da se bodo tačas politične razmere njim na boljše obrnile. Sedaj po slavnih zmagah se povsod naudušejo za Bolgare, kar ni brez upliva tudi na svetovno politiko, s česar se bode pa to naudušenje malo poleglo. — Bolgarska vlada bode stavila naslednje mirovne pogoje: Popolno vojno odškodovanje, priznanje zjedinenja Bolgarije in Vzhodnje Rumelije in da Bolgari tako dolgo obdrže Pirotsko okrožje, da bode plačana vsa vojna odškodnina.

Mnenje srbskih vladnih krogov in srbskega naroda sploh je tako vojevito in sovražno proti Bolgarom, da res ni dosti upanja, da bi se sklenil mir z Bolgari. Dpisnik „Wiener Allgemeine Zeitung“ imel je v Belemgradu dolg razgovor z nekim srbskim državnikom, ki je že večkrat bil minister. Ta mu je rekel, da bi bil on za mir, ko bi se dal skleniti na podlagi najstrožjega status quo ante, če tudi skoro vsak Srb želi, da se nadaljuje vojna in tako zopet Srbiji pridobi veljavo. V vsakem drugem slučaju mora se pa vojna z vsemi sredstvi nadaljevati, če se le vojni veščaki ne izreko, da se Srbija sedaj več vojevati ne more. Kakor stvari sedaj stoje, ne more sedanja vlada sklepati miru in bi ga tudi nobena druga resna vlada ne mogla. Res bi se dalo iz političnih ničel sestaviti ministerstvo, katero bi privolilo v tako narodno ponižanje, toda s takim ministerstvom bi kralju ne bilo pomagano. O nadaljevanju vojne izrekel se bode vojni svet, katerega se udeleži tudi general Horvatič. Ako se sklene vojna, sestavilo se bode ministerstvo iz vseh strank, da bodo vse stranke mogle delati za sveto narodno stvar. V tako ministerstvo bi se ne smel braniti ustopiti noben domoljub. Ta državnik se je nadalje izjavil, da je prepričan, da bodo Srbi popravili vse dosedanje nevspehe, ko pride na bojišče rezerva družega razreda. Reservisti družega razreda so čvrsti in skušeni vojaki ter jako naudušeni za narodno stvar. Ti rezervisti so boljši kakor drugi vojaki, ker Srb še le s tridesetim letom zadobi vso svojo moč, odločnost in pogum. Tudi v Bosni bivajo Srbi, pa tam se ni bati, da bi se raznarodili, a kar jih je pa prišlo pod bolgarsko vlado, zgubili bi svojo narodnost. Zategadelj se lahko odrečemo Bosni in Hercegovini, a nikakor ne moremo dovoliti v združenje Bolgarije in Vzhodnje Rumelije, kajti vsled tega bi bolgarski življi dobili prstvo v severni Makedoniji in tam uničili srbski živelj. Ko bi bili hoteli Bolgari odstopiti nekatere svoje okraje, tedaj bi se mogli z njimi sporazumeti. Bolgari bi morali vzajemno postopati s Srbi in Grki, ne pa tirati njim sovražno politike. Ker pa bolgarska narodna ideja preti srbski narodnosti, morajo se jej Srbi tako dolgo ustavljati, da bodo Bolgari se skušali na pošten način z nami sporazumeti se. Zategadelj pa mora vsak Srb biti odločno za status quo ante. V tem oziru strinjajo se interesi Srbije z interesi Avstro-Ogerske. Ko bi se začelo razgovarjanje o kompenzacijah, morala bi se določiti vzhodnja meja v črti Iskera in Strume, katera bi ugajala zgodovinskim in narodnostnim zahtevam. Dokler pa Bolgari nečejo v to privoliti, mora Srbija zahtevati status quo ante. Ako Bolgari tudi v to ne privolijo, pa nadaljevati vojno. — Vse posadke se bodo odposlale na bojišče in se nadomestile z nadomestnimi rezervisti. S tem se bode baje srbska vojska povečala na 160.000 mož. (To število bode pač nekako malo pretirano.) — Srbi jako utrjujejo Niš, kjer bode glavni stan, ako se zopet začne vojevanje. Lješanin ostane pri Vidinu, kakor se poroča iz Belegrada, in bode toliko časa bombardoval mesto, da se uda. General Horvatič bode pa s srbsko glavno vojsko prodiral proti Pirotu, Caribrodu, Slivnici in Sofiji. Vojska je jako naudušena, ker se je Horvatič imenoval glavnim poveljnikom. Začenjajo se že ona lažnjiva poročila, da Bolgari napadajo Srbe. Včeraj smo omenili, da so poročali Srbi o takem boji pri Vlasini, sedaj pa poročajo o drugi praski

pri demarkacijski progi blizu Lom Palanke. Srbi iščejo le povoda, da bi zopet smeli začeti vojevanje. Brez povoda se ne upajo začeti boja, kajti se bojijo, da ne bi njim zabranile vlasti. Tako se bodo izgovarjali, da so bili prisiljeni. Vojevanje se tako hitro ne bode pričelo, ker že Srbi neso pripravljeni, a do tačas bomo pa še večkrat slišali o taci praskah. Se ve da je še vprašanje, ali bodo Bolgari čakali, da se Srbi za boj pripravijo, ali pa sami začno poprej vojevanje.

S.-Peterburgskija Vjedomosti so izvedele, da pojde bolgarski knez sam v Peterburg in Carigrad ko bode vojna končana, da se sporazumi s carjem in sultanom. „Svet“ ne verjame, da bi Avstrija zasela Srbijo. Iz poslednjega carjevega povelja se pa da sklepati, po mislih tega lista, da se bode Rusija vedno trdno držala v slovanskem vprašanju politike Petra Velikega. Poveljnik Vidinski Usinov brzojavil je ruskemu listu Novosti. „Branitelji Vidina prosijo vas, da objavite, da se učenci Rusov neso učili udati se, ampak le trdnjave jemati.“

Grška vojska, ki je zbrana na meji, je jako slabopreskrbljena in organizovana. Manjka jej obleke, čevljev, odeje pa tudi živeža. Na vojaške vaje se razen v Atenah sploh na Grškem nič ne gleda. Častniki še podčastnikov svojih ne poznajo, še manj pa podčastniki svoje vojake. Take vojske se pač Turkom ni treba bati.

Španjska vlada je sklenila, da vsem političnim emigrantom brez razločka privoli, da smejo bivati na Španjskem. — Španjski minister vnanjih zadev vsprejel je deputacijo trgovcev in njim obljubil, da bode pospeševal trgovino z latinskimi deželami. Drugo leto se bode v Madridu priredila razstava.

Birmanski kralj se je Angležem udal brez-pogojno in je sedaj angleški ujetnik. V Birmi bodo Angleži organizovali začasno upravo.

V Mehiki je buknil ustanek in sicer v pokrajini Nuevo-Leon. Ustajniki bi radi sedanjega ministra notranjih zadev, Rubio, povzdignili za predsednika Bili so že boji in kakor se kaže, se bode ustaja razširila po vsej severni Mehiki.

Poročila, prihajajoča iz Sudana, so vedno za Angleže neugodnejša. Angleži ne zvedo o položaju v Sudanu ničesar več, nego vidijo s svojimi očmi. Sudanci so pa dobro poučeni o gibanju angleških čet. V Kajiri so zopet zasledili, da mnogo meščanov dopisuje s sudanskimi uporniki. Egipčanske čete ujele so nedavno sudansko karavano z robi in blagom, petnajst angleških mlj od Assuana proti vzhodu. Sudanci so obšli vse angleške straže od Wady-Halfe do Assuana in 2 uri hoda od angleške posadke so se čutili varne. Angleži so dolgo drago plačevali ogleduhe, ki so pa hkratu opravljali isti posel za Mahdija. Sedaj jih ne plačujejo več, ker so spoznali, da jim le škodujejo. Vedno je jasneje, da imajo Angleži premalo vojakov v tem kraju. Domačinci dobro poznajo kraje, a Angleži se boje, da ne bi jih obšli. Brzojavna zveza mej Assuanom, kjer je zbrana glavna angleška moč, in Wady-Halfo je pretrgana in govori se, da je poslednje mesto že v rokah Sudancev, kar se še ni potrdilo, pa tudi ne preklcalo. Tudi Osman Digma, o katerem se je že poročalo, da je ubit, je neki še živ in zdrav. Zmaga Abisincev proti Sudancem pri Kefiru ni bila tako slavna, kakor se je poročalo. Dvomi se celo, da bi bili Abisinci res zmagali. Noben Evropec ni bil pri tem boji, zategadelj tudi ni nobenega zanesljivega poročila. Osman Digma je nekda ukazal umoriti mudirja v Kassali in sedaj sam biva v tem mestu. Angleži na tihem pomnožujejo svojo vojsko v Zgornjem Egiptu. Zadnji čas se je tja odposlalo zopet več vojakov in organizuje se drugi egipčovski voj jezdecev na velblodih.

Dopisi.

Iz Gradeca 3. decembra. (Deželni zbor.)

Poslanec Jerman interpeloval je vlado, zakaj se kontrolski shodi vrše ob nedeljah in praznikih tako, da so poklicani vojaki zadržani od božje službe. Namestnik Kibek odgovoril je takoj, da je bil načrt za kontrolske shode izdelan l. 1883 v sporazumljenju političkega z vojaškim oblastvom. Vojni minister je menil, da za nedeljo govoré tudi gospodarski oziri. Sicer pa je ukazal, da se božja služba ne sme motiti po kontrolnih shodih.

Potem je g. Jerman utemeljeval svoj predlog o upeljavi ženitovanjskih oglasnic. On da se je izogibal izraza „politiškega zakonskega konsenca“, ker misli le občinam pridobiti pravico, da smejo ugovarjati in zabranjevati prosto ženitovanje. Želja po taki omejitvi se je izrekla na vseh kmetskih shodih in tudi mnogi nemško-nacionalni in naprednjaški meščani so obsojevali neomejeno prostost pri ženitvah. Ubogih je čedalje več, istomerno pa tudi narašča nevarnost za imetje. Govornik opomni, da se v deželi naseljuje mnogo tujcev in da se celo deželne službe oddajajo inozemcem, na primer v Slatini ali na Ptujski gimnaziji, kjer dobivajo službe Tirolci, Slovenci pa morajo čakati na kruh. Preobilna množitev prebivalstva je nesreča, kateri se treba ustavljati. Ako se bo vsak smel ženiti le tedaj, če dokaže,

da more vzdržavati rodbino, bode skušal po štedljivosti pridobiti si potrebnih sredstev. Mesta, če jim z liberalnega stališča ni po volji taka omejitve človeške prostosti, naj dadó vsakemu oglasnico, ob enem pa ga naj tudi vsprejmo v občino.

Jermanov govor bil je pohvalno vsprejet na desni. Pri glasovanju pa je bil ovržen s 27 proti 20 glasovom. Pomenljivo je, da zanj neso le Slovenci in konservativci glasovali, temveč tudi liberalni nemški kmetje in baron Neupauer.

Konečno je bila volitev namestnika za deželni odbor, ker je dozdani namestnik dr. Schmiderer postal deželni odbornik. Moralo se je dvakrat voliti, ker se Nemci neso mogli zjediniti. Slovenci in konservativci (14) so obakrat glasovali za g. M. Vošnjaka. Liberalci pa so dali pri prvi volitvi Vesteneku 23, dr. Aussererju 13 glasov. Še le pri drugi volitvi dobil je Vestenek 28 glasov, Ausserer le 9 in torej je bil nekdanji vaš Litijski paša izbran namestnikom in podlegel je šulferajnski prorok iz Sevnice. Črna neizbrisljiva pika, katero mu je utisnil na čelo Vaš list, ne da se izbrisati in zatemnila je njegova zvezda, ki je tako sijajno se zasvetila na šulferajnskem nebu.

Slovensko-konservativni klub predložil je zakonski načrt o oškodninah po lovu in divjačini.

Z Notranjskega koncem novembra. [Izv. dop.] (Konec.) Kakov pedagog je to, ako piše o prvem učitelji, da je iz Bele Krajine ali s Krasa, o katerem ni nihče kaj posebnega vedel. Se mari učiteljski stan izbira iz katere posebne kaste, ali celo dežele? — Neso li vsi stanovi iz vseh dežel in krajev prosti in opravičeni dajati narodu učiteljev in druge inteligencije?

Kje pa je Bela krajina ali Kras? — Znabiti na Pruskem kje, kar bi bilo nekojim še vedno brezbarvenim učiteljem gotovo bolje povšeči, nego da je nekje na Kranjskem proti hrvaški meji. Ako pa kdo svojih del in svoje znanosti na veliki zvon ne obeša, sme se zato on smešiti, češ, saj nič posebnega ne vé! Ponižna vijolica skrita pod trnom cvete, pa vendar svoj prijetni duh daleč na okrog razširja.

Očitane neopravičljive protekcije ni drugega nego v polni meri „strastna zavirljivost“. Ako g. dopisnik učitelj v začetku svojega spisa dovoljuje pošteno protekcijo, zakaj potem svojemu kolegu očita neopravičljivo protekcijo? — Ali mu je isto pa tudi dokazal? Razmere so nam v tej zadevi toliko znane, da prav dobro vemo, katera protekcija je dotičnemu učitelju do toliko zavidane nadučiteljske službe pomogla.

Pomogla mu je prvič njegova energija, katera je pri tako zanemarjeni šoli, kakeršno je on prevzel, več kot potrebna. Pomogla mu je drugič njegova znanost v kmetijstvu, zlasti v sadjarstvu.

V kraju, v katerem je on skozi sedem let učiteljeval, povzdignil je s svojo gorečnostjo in znanostjo sadjarstvo na mnogo višjo stopinjo, nego se je do sedaj nabajalo. Za svojega bivanja ondu, imel je na različnih krajih 29 javnih predavanj, združenih s praktičnim poukom.

Koliko da je pri posamičnih, pri šolarjih itd. storil v propeh sadjarstva, tega dostojno niti oceniti ne moremo. Vrh v tega govorijo tudi tiste stotine — naštel bi jih gotovo čez šest — katere je v teku tega časa dotičnej šoli, oziroma šolskej občini pridobil.

Dalo bi se o tem neopravičljivo protežiranem učitelji še mnogo drugih del naštet, katera mu gotovo ne bodo v nečast, šolskej občini pa ne v kvaru. Da pa povedano ni izmišljeno ali pretirano, o tem lahko posvedočita c. kr. kmetijska družba kranjska in pa vodstvo ne samo Slapske, nego tudi sadjarske in vinarske šole v Klosterneuburgu. Kar zadeva očitanje, da si je v nekem kraju krajni šolski svet izvolil takega, kateri je bil iz službenih ozirov za kazen prestavljen, je pa že več nego abotnost. To kaže, da g. učitelj dopisnik iz Ljubljanske okolice ni pravi narodnjak, kajti znano je več kot do volj, da Slovenci in Slovani sploh nemamo niti na Dunaji niti v provincijalnih mestih narodne vlade. Kdor hoče razumeti, naj razume; razlogov temu memento ne treba.

Sedaj še nekoliko vprašanj! Kakova logika je to, ako se med vrsticami krajnim šolskim svetom slava poje, a se jih precej po tem in ravno tem načinom v dno pekla obsoja? — Kakova logika je to, ako se v jednem stavku priporoča, nikar svojih kolegov iz strastne zavidnosti črniti, a se v naslednjem stavku slikajo z barvami, kakor: 1. prvi je s Krasa ali iz Bele krajine doma; 2. drugi je zmagal z ne-

opravičljivo protekcijo; 3. tretji bil je za kazen z službenih ozirov prestavljen.

Lepa logika taka kaj ne! — vredna dr. Mahniča.

V prihodnje naj pa g. učitelj — dopisnik bolje spolnuje svoj lastni nauk; „evo! duhovnike v tej zadevi!“ ter mesto da zopet kaj takega piše, rajši položi pero na tintnik! Neučitelj.

Iz Sežane 3. decembra. (Živinskim trgovcem v preudarek.) Znano je vsem živinskim kupcem, da je bilo meseca avgusta t. l. prepovedano prevažanje goveje živine čez državljansko mejo v Italijo radi razsajajoče nalezljive živinske bolezni po Goriškem, v Trstu in Istri. Ta prepoved je trajala do meseca novembra. C. kr. namestništvo v Trstu je z odlokom 1. novembra 1885 broj 16732 naznanilo vsem glavarstvom dekret predstojnika Videmske pokrajine od 27. oktobra, s katerim se zopet dovoljuje uvažanje govedi čez državno mejo s tem pogojem, da je živina popolnem zdrava in da ima po predpisu napravljen živinski potni list.

Prevažanje govede pa ni dovoljeno vsak dan in povsod, ampak le pri mestih Visko, Visinale in Ponteba in sicer od solnčnega vzhoda do zahoda vsaki prvi četrtek, drugi ponedeljek, zadnji petek v meseci in zaradi imenitnih in dobrih mesečnih somnjev v Sežani 13. dan vsacega meseca, to je po somanjskem dnevu v Sežani.

Ker pridejo torej italijanski trgovci prihodnji somenj v Sežano, pozor živinski trgovci, ki mislite priti 12. decembra na somenj v Sežano, ker prodajalo se bode dobro. Italija potrebuje dosti goveje živine, sosebno mlače, katero najraje kupujejo.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 6. t. m. predstavljal se bode igrokaz „Stari korporal“. Ker je rečena igra jako dobra inker bodo nastopile vse najboljše moči, nadejati se nam je prav prijetnega večera in polnega gledališča in to tembolj ker je predstava ta v spomin našemu pevcev pevci Fr. Preširnu.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Dolenc, gozdni komisar na Tridentskem, imenovan je gozdnim nadzornikom za Istro s sedežem v Pazinu.

— („Slovana“) izšla je včeraj 23. številka. Vsebinsko priobčimo jutri.

— (Zborovanje), katero je za prihodnjo nedeljo sklicalo kranjsko obrtno društvo, da „se posvetuje in sklene prošnja za odpravo, oziroma urejenje obrtnega dela po kaznilnicah in prisilnih delavnicah na visoki državni in deželni zbor ter v razgovor o ustanavljanju obrtnih zadrug“, je deželna vlada z ozirom na namen zborovanja v zmislu §. 6 postave z dne 15. novembra 1867 prepovedala. Ta prepoved nam je naravnost neumljiva. Kajti po §. 6 morejo se prepovedati zborovanja, protivna kazenskemu zakoniku ali pa nevarna za javno varnost. Vsega tega pa v navedenem dnevnem redu ni. O obrtnem delu v kaznilnicah in prisilnih delavnicah se je razpravljalo in se še bode, dokler ne bode drugače urejeno, kar se pa tiče zadrug, morali bi biti celo veseli, da so obrtniki to stvar sami vzeli v roke, ker ustanavljanje zadrug itak le napreduje polževimi koraki. Vrh v tega je kranjsko obrtno društvo postopalo vsekdar popolnem lojalno in vse hvale vredno. Tudi je društva predsednik g. Klein, čegar ime samo je že poročstva dovolj, da se ni nadejati nič protizakonitega.

— (V Celji) bil je v 2. dan t. m. „preki sud“ o dijakih, ki so v cerkvi cesarsko himno slovenski peli. Obsodba je zares drakonična in ne kaže niti sledu one prizanesljivosti, ki je neobhodno potrebna z ozirom na mladostna leta in na dijakov nedolžne roditelje. 17 dijakov je obsojenih v „carcer“ na 2—16 ur, več jih je dobilo ukor, dva pa sta izključena. Izključiti dijake, ker so cesarsko pesen slovenski peli, je pač nečuvstvo in ne zavidamo gospodov, ki so to sodbo izrekli.

— (Slovenščina in južna železnica.) Nemški časopisi so zagnali vik in krik, ko je počila novica, da hoče ravnateljstvo južne železnice priznati nekoliko slovenščine na svoji progi proti Trstu. Ali se je ravnateljstvo zbal tega nemškega kričanja ali pa svoje nemške vesti, — doposlalo je nemškim dnevnikom popravek, češ, da neso resnična poročila ki pravijo, da dobodo tudi slovenske napise postaje na slovenski zemlji do Trsta, nego „res je le to, da se postajnim napisom na postajah kranjske dežele dodenejo tudi slovenski napisi, kakor je to na kranjskih postajah c. k. državne železnice.“ Mi hočemo pozneje videti, ali se bo južna želez-

nica res tako daleč spozabila, da bode ta storila kakor bi Slovenci res bili samo na Kranjskem! Več ko čudno bi to bilo, če bi pravilo, ki mora potrebo slovenskih napisov uvideti za Kranjsko, ne veljalo tudi za Spodnje Štajersko ter za Primorje in za Koroško, kjer so razmere jednake, kjer je intenziven slovenski promet. Kje je tu kaka „ratio“? Ali moramo res misliti, da se je ravnateljstvo udalo le pritisku, ne pa trgovski rezoni in pravicoljubnosti — in ali sta ti dve lastnosti na južni železnici res v tako rahli zemlji, da ji more izruvat sikanje in ščuvanje nemških fanatikov? Če je res tako, potem ubupujemo, da bi se nam kedaj izpolnile želje pri južni železnici, zlasti ker od naše strani ni pričakovati pritiska, dokler bo ubogi slovenski narod imel poslanca, ki v svojem činizmu pravi, da bi — „lepo bilo, če bi bili napisi slovenski, toda treba jih ni!“ Jaoh!

— (Čitalnica v Mariboru) ima v nedeljo 6. t. m. občni zbor. Dnevni red: 1. Prečitane in odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo blagajnikovo o stanju društvenega premoženja. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni predlogi.

— (Napad na Slovence.) V neko Tržaško kavarno, ne daleč od naše tiskarne, v katerej se zbirajo navadno tudi lahoni, došla sta v soboto kesno zvečer dva okoličana, jeden starejši in jeden mlajši; zadnji se je isti dan še le oženil, stanuje pri sv. Ivanu, on je tam posestnik in izvršuje tudi zidarsko rokodelstvo. Oba okoličana v omenjeni kavarni sta mirno pila svojo kavo ter se slovenski mej seboj pomenjavala. To je bilo nekoliko pred 11. uro zvečer. Blizu obeh okoličanov je sedelo neko društvo znanih rudečkarjev. Ko sta okoličana v najlepšem pogovoru, stopi jeden onih rudečkarjev pred nja in se jima roga, zakaj govorita pasji jezik slovenski. Okoličana mirno odgovorita, da je to njih materin jezik, a da poleg tega znata govoriti še italijansko, nemško in za silo celo madjarsko, da pa mej seboj najraje po svoje govorita. Na to se jima je začela rogati vsa lahonska družba, to vam je bilo preklinjanje „ščavov“ in surovosti brez konca in kraja. Pri vsem tem sta okoličana mirovala in se dalje po slovenski pomenjavala. Ali ker lahoni neso mogli naščuvati okoličanov z besedami, zato so ju napadli, dva izmed njih hitro zgrabita dva stola in predno sta se mogla okoličana zavedati, začela lahona s stoloma neusmiljeno udrihati po obeh okoličanih, vsled tega je ženin dobil hudo rano na glavo in je padel krvaveč na tla, njegovemu drugu pa so napadalc čepino v par krajih razbili in oba so morali hitro odnesti, močno krvaveča v bolnico. Vseh 7 ali 8 lahonov pa je po dovršenem zločinu hitro odneslo šila in kopita. Ko so zadnjega v bolnici spirali, našli so mu v glavi še deščice zlomljenega stola. Ženin si je dal povezati glavo in se potem dal peljati na svoj dom k mlačej ženi, katera je vsa prestrašena prvi dan poskusila težave zakonskega stanu. Drug pa je ostal v bolnici, ker je jako nevarno ranjen, in ako popolnem ozdravi, bode to pač čudo. Irredentarski lopovi so po doprinesem zavratnem napadu, meneč, da so vsaj jednega ubili, ušli skozi zadnja vrata kavarne in, kakor nam je poročal nek stražnik, videl in nekatere od njih spoznal je drugi c. kr. stražnik, pa tudi vratar hiše, v katerej je omenjena kavarna, jeden obeh je bil že nekda v Kopru več let zaprt, a zdaj po milosti irredentarjev ima še neko podjetje, da na postaji in na morji oddaja in prevaža razno blago in s tem zasluži lep denar, ker mu gredo vsi rudečkarji na roke. Drugi je pa nekda že znani nekdanji bogati rudečkar E., kateremu so tudi Lahoni v zadnjem času preskrbeli službo pri nekeji lahonskeji takozvaneji banki, ki pa ima le več oderuške pa politiške namene. Kavarnar trdi, da ne ve, kdo so oni ubijalci, markerji isto tako; sploh nobeden neče nič znati zato, ker vse se boji onih lahonskih razbojnikov, ki delajo le z noži, revolverji in petardami. Tako daleč je z javno moralo v Trstu! Ali nekateri naši ljudje zahtevajo od vladnih organov, da to stvar strogo preiskujejo in da one že poznane lopove denejo pod ključ ter z njimi ravnajo, kakor je ravnati s takimi razbojniki. Tudi lahonski in še celo nekateri patrijotični listi so vso to stvar zamolčali. Ali molčati k tujemu grehu je velik greh in žalostno zadosti za Trst, da se hoče javno mnenje na tak način korumpirati. Naj se podstopi kak Slovenec le suniti kakega laškega pobalina, kak krik in vik zaženejo vsi italijanski listi, ako pa kak lahon Slovenca makar ubije, vse molči. Toda tukaj je nevarno tla močiti s slovensko nedolžno krvjo in

vlada naj gleda, da v kalu zamori jednake napade le iz sovraštva do Slovencev in njih jezika, katerej jako nevarnej bolezni so podvrženi celo mnogi takozvani patrijotje. „Edinost“.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca novembra 1569 strank 368.998 gld., izplačalo pa se je 1760 strankam 513.584 gld. 66 kr.

— (Policijske vesti.) V Zagrebu prijeli so Jožefa Vovka iz Britofa pri Postojini. Našli so pri njem precejšnjo vsoto denarja in po poizvedovanju se je dognalo, da je v 3. dan septembra t. l. posestniku Štefanu Klopčarju v Nadanjem Selu 800 gld. ukral. S tem denarjem potoval je v Trst, Ljubljano, na Reko, dal svoji ljubici 100 gld. itd. Izročili so ga državnemu pravdnstvu. — V Vegovih ulicah št. 9 (pri „Šikci“) našli so včeraj segnito truplo 8 do 9 tednov starega otroka v gnojišču. Detomora sumna je neka dekla, katero so izročili deželni sodniki. — V Gradci obesil se je včeraj 18 leten kleparski pomočnik, ker so ga zobje prehudo boleli. Zapustil je pismo, v katerem je rekel, da je to uzrok njegovej smrti.

— (V mestnej klavnici) zaklalo se je pretečeni mesec: 260 glav goveje živine, 1187 prašičev, 367 telet, 210 ovac in kozlov in 11 konj. Mesa pripeljalo se je 201 1/2 kilog. na ogled.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 4. decembra. Oficijalno srbsko poročilo, da so Bolgari Srbe pri Vlasini napali, ni istinito. Nasproti pa je naznanil poveljnik bolgarski v Izvoru, da so Srbi streljali na bolgarske straže. Ministerstvo je še v Pirotu.

Dunaj 4. decembra. „Wiener Zeitung“: Cesar podelil je sekcijškemu načelniku v naučnem ministerstvu, Fidlerju, povodom zaprošenega stalnega umirovljenja v priznanje mnogoletnega izvrstnega službovanja komandérski križ Leopoldovega reda ter imenoval grofa Enzenberga, dvornega svetnika pri namestništvu v Gradci sekcijškim načelnikom v naučnem ministerstvu.

Celovec 3. decembra. V deželnem zboru poročal je deželni odbor o železnici iz Celovca v Rožno dolino. Deželni odbor je za to, da se dotičnega društva prošnja za deželno denarno podporo odkloni.

Madrid 4. decembra. Včeraj prvi ministerski svet pod predsedstvom kraljice vladnice. Sagasta razložil je, da je splošna amnestija potrebna. Kraljica odobrila vse predloge.

Prošnja za knjige družbe sv. Mohora.

Sprejeli smo od čitalnice v Šiški sledeči dopis s prošnjo, da ga objavimo:

Prošnja do blagih prijateljev ljudske omike!

Od nekdanj pokladal je odbor našega društva posebno važnost na to, da si omisli dobrih knjig, dobro vedoč, da je to prvo in najboljšo sredstvo v dosego svojega namena — širiti mej ljudstvom pravo omiko in blagonravje. Posrečilo se nam je ustanoviti precejšnjo knjižnico, a vender nam manjka v dopolnjenje sosebno knjig družbe sv. Mohora do leta 1880. Jako pogrešamo teh knjig, zaradi mladine, katerej se pač vsaka knjiga v roke dati ne more, tembolj ustrezno nam bo ž njimi bilo. Obračamo se radi tega tem potom do blagih podpirateljev, da nam blagovole podariti kaj teh zvezkov — najmanjši dar bodemo hvaležno vsprejeli.

Deloma skromna denarna sredstva, kakor tudi okoliščina, da družba sv. Mohora teh knjig večinoma več v zalogi nema, silijo nas k tej prošnji — naj nje blagi namen obudi mnogo darovalcev.

Za odbor čitalnice v Šiški:

Anton Knez,
tajnik.

Fran Drenik,
prvomestnik.

Gorko podpiramo to prošnjo in prosimo domoljube, da naj jo ne prezró, kajti marsikateri ima doma dovolj teh knjig, kateremu sedaj leže zaprjene v kakem kotu — brez ploda. Naj bode prepričan, da društvu darovane bodejo nosile obile obresti — kajti zabiti ne smemo, da glavni kontigent svojih šolarjev vleče nemška šulferajnska šola v Ljubljani žalibog ravno iz okolice Ljubljanske; tedaj naša dolžnost tem večja, da pomagamo, kjer in kolikor moremo, staviti jez — zlobnim namenom.

Uredništvo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. dec.	7. zjutraj	744-90 mm.	-2-6° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	743-50 mm.	0-2° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	743-58 mm.	-2-8° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura — 1-7°, za 2-7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld.	30	kr.
Srebrna renta	82	"	80	"
Zlata renta	108	"	80	"
5% marčna renta	99	"	90	"
Akcije narodne banke	874	"	—	"
Kreditne akcije	2-5	"	86	"
London	125	"	65	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	98 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	97	"
Nemške marke	61	"	75	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld	128	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gld	169	"
Ogrska zlata renta 4%	97	"	95	"
5% papirna renta 5%	89	"	90	"
5% štajerske zemljiše odvez oblig.	104	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld	50	"
Zemlj. obš. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	"	20	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	"	50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	"	50	"
Kreditne srečke	100	gld	179	"
Rudolfove srečke	10	"	18	"

Za sv. Miklavža

priporoča

GUSTAV TREO,

Preširnov trg v Ljubljani,

trgovina s specerijskim, materijalnim in barvenim blagom

in velika zaloga divjačine,

mnogovrstna

cena in lepa darila.

Sveži zajci in srne so zmirom pripravljani. (722)

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

ribjega olja.

Pristno in jako zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (674-4)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotočva v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

30. novembra: Jovana Muzlovič, hišnega posestnika hči, 3 dni, Hradeckega vas št. 13, za božjastjo.

1. decembra: Janez Bišof, kavarnarjev sin, 5 let, Breg št. 14, za davico.

2. decembra: Janez Babič, posestnik, 38 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Ivana Lukanič, uradnikova vdova, 80 let, Mestni trg št. 24, za oslabljenjem.

3. decembra: Marija Krišper, zasebnica, 59 let, Mestni trg št. 19, za rakom na prsih.

V deželni bolnici:

30. novembra: Angela Čamernik, delavčeva hči, 2 dni, za božjastjo. — Fran Cepuder, delavec, 54 let, za pljučnim emfizemom.

1. decembra: Fran Berčič, delavec, 43 let, za spridenjem jeter. — Marija Trontel, gostija, 66 let, za rakom v želodec.

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najgotovjše, najhitrejše in najcenejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in popravljanje bolnega vina je

prava francoska galerta

tvrdke COIGNET & C. v Parizu, Lyonu, Marseilleu.

To zjamčeno sredstvo z navodilom, kako je rabiti, se vedno dobiva pri tvrdki

A. HARTMANN v Ljubljani,

pisarna v Tavčarjevi palači. (587-18)

CHAMPAGNE AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdeto sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodec, zgago, da se ne nareja pesek in plesni in slez, zoper zlatenico, gajus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodec, preobloženje želodca z jedjo ali piščjo, črve, zoper bolezni na vratu, jetra in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Preširnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Savnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Ormožju: lekar Ivan Blažek. V Škofj. Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Marijinceljske Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapечатena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodniško spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapечат z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima jo teh znakov istinitosti, naj se zavrnejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodniški kaznovani izdelovalci in rodujalci. (90-43)

Za več let se dá posestvo v najem.

Podpisani krajni svet in oskrbnništvo krajnega premoženja kupila sta Bortola Tomšiča posestvo na Rakeku in bodeta dala v ponedeljek 28. decembra t. l. ob 10. uri dopoldne sledeče predmete posebe ali vkup po dražbi za več let v najem.

1. Pritlični prostori hiše št. 63, obstoječi iz prostornega stanovanja, velike kleti, prodajalnice za mešano blago in velikega predvežja.
2. V bližini nahajajoči se hlev z velikim predhlevjem in pred ognjem varnim, solidnim magacinom.
3. Obširni prostor za les, na katerem je sezidana z opeko krita šupa, katera je nalašč za skladiščenje lesa zgrajena.
4. Takoj zraven velik travnik z dobro košnjo, ki se pa lahko porabi za skladiščenje lesa ali pa v druge namene.

Nadalje je omeniti, da ima to posestvo izvrstno pitno vodo ter jako ugodno leži ob okrajni cesti Rakek-Cerknica ter je pred njim vsak četrtek tržni dan za les.

Vse od 1 do 4 imenovane prostore in zemljišča lahko se prevzame v porabo 1. aprila 1886.

Krajni šolski svet in oskrbnništvo krajnega premoženja, dne 24. novembra 1885.

Fran Lavrič.

Lovro Šebenikar.